

VÝMARSKÝ OHAŘ (WEIMARANER)

ZEMĚ PŮVODU: Německo.

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINALNÍHO STANDARDU: 27. 02. 1990.

VYUŽITÍ: všestranný lovecky upotřebitelný pes (ohař).

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 Ohaři.
Sekce 1,1 Kontinentální ohaři,
Typ »braka«.
S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: O vzniku výmarských ohařů panují četné teorie. Jisté je jen to, že výmarští ohaři, kteří tehdy ještě vedli hodně krve takzvaných vodících psů, byli chováni již v první třetině 19. století na výmarském dvoře.

V polovině století (tedy před počátkem čistokrevného chovu) spočíval chov psů téměř výhradně v rukou myslivců z povolání a lesníků ve středním Německu – především v okolí Výmaru a v Duryňsku, kteří chovali psi většinou jen na základě jejich výkonnosti. Když dny takzvaných vodících psů skončily, křížili tito myslivci a lesníci své psy také s křepeláky a chovali dále tyto křížence. Zhruba od roku 1890 bylo toto plemeno chováno plánovitě a vedeno v plemenné knize. Vedle krátkosrstého výmarského ohaře se již před přelomem století začala vyskytovat také dlouhosrstá varieta, i když zpočátku jen ojediněle. Výmarský ohař byl od počátku veden v plemenné knize chován čistokrevně, tedy v podstatě bez vkřížování jiných plemen, především pointerů. Díky tomu je výmarský ohař pravděpodobně nejstarším německým plemenem ohařů, které se chová již zhruba 100 let čistokrevně.

CELKOVÝ VZHLED: Středně velký až velký lovecky upotřebitelný pes. Účelný pracovní typ, krásného vzhledu, šlachovitý, se silným osvalením. Samčí popřípadě samičí typ musí být výrazně odlišeny.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Délka trupu ke kohoutkové výšce zhruba 12 : 11.
- Délkové proporce hlavy: délka tlamy od špičky čenichu až k počátku čela poněkud přesahuje délku mozkovny od počátku čela k týlnímu hrbolu.
- Hrudní končetiny: vzdálenost loktů od středu nadprstí a od loktů od kohoutku je přibližně stejná.

CHOVÁNÍ/POVAHA: Všestranný, lehce ovladatelný, povahově pevný a náruživý lovecky upotřebitelný pes se systematickým a vytrvalým hledáním, nikoliv však nadměrného temperamentu. Nos pozoruhodné kvality. Ostrý na škodnou a dravou zvěř; také ostražitý, ale nikdy agresivní. Spolehlivý ve vystavování a v práci ve vodě. Pozoruhodný sklon k práci po ráně.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: V harmonickém poměru k výšce a lebce obličejové části hlavy. u psů širší než u fen, ale u obou je širší mozkovny mezi ušima v dobrém poměru k celkové délce hlavy. Uprostřed čela prohlubeň. Týlní hrbol lehce až mírně vystupující. Za očima dobře patrný jařmový oblouk.

Stop: odsazení čela mimořádně malé.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: velký, přesahující přes dolní čelist. Tmavě masově zbarvený, směrem dozadu pozvolna přecházející v šedou.

Tlama: dlouhá a zejména u psů silná, z profilu působí téměř hranatě. Hlava v oblasti špičáků a trháků přibližně stejné šířky. Hřbet nosu rovný, často poněkud klenutý, nikdy nesmí být prohnutý směrem dolů.

Pysky: mírně převislé; okraje pysků stejně jako patro masově zbarvené. Malý koutek.

Čelisti/zuby: Čelisti silné. Chrup úplný, pravidelný a silný. Řezáky se navzájem dotýkají (nůžkový skus).

Líce: svalnaté a zřetelně vyznačené. »Suchá hlava«.

Oči: Jantarově zbarvené, tmavé až světlé, inteligentního výrazu. Ve štěněčím věku blankytně modré. Kulaté, nepatrně šikmo uložené. Oční víčka dobře přiléhající.

Visící uši: široké a poměrně dlouhé, dosahující zhruba ke koutku tlamy. Vysoko nasazené, v nasazení úzké, na konci špičatě zaoblené. V pozornosti lehce dopředu natočené, se záhybem.

KRK: Ušlechtilé působící a nesený, horní linie klenutá. Svalnatý, téměř kulatý, ne příliš krátký, suchý. K plecím se rozšiřuje a ladně přechází do hřbetní a hrudní linie.

TRUP:

Horní linie z profilu: Od klenuté linie krku přes dobře vyjádřený kohoutek přechází horní linie harmonicky v relativně dlouhý, pevný hřbet.

Kohoutek: dobře vyjádřen.

Hřbet: pevný a svalnatý, bez pronesení. Vzadu není přestavěn. Poněkud delší hřbet není vadou, protože jde o charakteristický znak plemene.

Záď: pánev dlouhá a přiměřeně šikmo postavená.

Hruď: silná, ale ne přehnaně široká; s dostatečnou hloubkou – dosahuje téměř až k lokti – a s dostatečnou délkou. Hrudník dobrého klenutí, aniž by působil sudovitým dojmem, s dlouhými žebry, předhrudí dobře vyjádřené.

Dolní linie z profilu a břicho: Lehce stoupající, břicho ale není vtažené.

OCAS: Nasazení ocasu poněkud níž pod linií hřbetu než u jiných srovnatelných plemen. Ocas silný a dobře osrstěný. V klidu volně visí; při vzbuze pozornosti psa a při práci nesen vodorovně, nebo také výš.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Běhy »vysoké«, šlachovité, rovné a rovnoběžné; nejsou postaveny široce.

Plece: Dlouhé a šikmé. Dobře přiléhající. Silně osvalené. Dobré zaúhlení lopatky v ramenním kloubu.

Nadloktí: šikmo postavené, dostatečně dlouhé a silné.

Loket: volný a rovnoběžně uložený. Není vytočen ven ani vtočen dovnitř.

Předloktí: dlouhé, rovně postavené.

Zápěstí: silné, pevné.

Přední nadprstí: šlachovité, lehce šikmo postavené.

Tlapy hrudních končetin: Silné. Postavené rovně ke středu těla. Prsty těsně sevřené a dobře klenuté. Delší prostřední prsty jsou typickým znakem plemene, a proto nejsou vadou. Drápy světle až tmavě šedé. Polštářky tlap dobře pigmentované, tvrdé a odolné.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Běhy »vysoké«, šlachovité respektive dobře osvalené. Rovnoběžně postavené, nejsou vytočeny ven ani vtočeny dovnitř.

Stehna: dostatečně dlouhá, silná a dobře osvalená.

Kolenní klouby: silné a pevné.

Lýtka: dlouhá, šlachy výrazně vystupující.

Hlezno: silné a pevné.

Nárt: šlachovitý, téměř kolmo postavený.

Tlapy pánevních končetin: silné, kompaktní a bez paspárků. Jinak jako tlapy hrudních končetin.

CHŮZE/POHYB: Průběh všech chodů prostorný a plynulý. Pánevní a hrudní končetiny rovnoběžně se pohybuje. Cval je dlouhý a plochý. V klusu zůstává hřbet rovný. Mimochod je nežádoucí.

KŮŽE: Silná. Dobře přiléhající, ale nepřiléhá příliš těsně.

OSRSTĚNÍ

SRST:

- Krátká srst: Krátká (ale delší a hustší než u většiny srovnatelných plemen), silná, velmi hustá a hladce přiléhající krycí srst. Bez podsady nebo jen s malým množstvím podsady.
- Dlouhosrstá varieta: Měkká, dlouhá krycí srst s podsadou nebo bez ní. Hladká nebo lehce zvlhčená. Srst v nasazení uší lehce přepadající. Na špičkách visících uší je přípustná sametová srst. Délka srsti po stranách 3 – 5 cm, na spodní straně krku, na předhrudí a na bříše většinou trochu delší. Dobré praporce a kalhoty, avšak směrem dolů kratší. Ocas s dobrou vlajkou. Prostor mezi prsty osrstěný. Osrstění hlavy méně dlouhé. Osrstění podobné patrové srsti se středně dlouhou a dobře přiléhající krycí srstí, hustou podsadou a středně vyvinutými praporci a kalhotami se někdy vyskytuje u psů se smíšenými geny.

BARVA: Stříbrná, srnčí hněd nebo myší šedá a přechody mezi těmito barevnými tóny. Hlava a uši většinou trochu světlejší. Bílé odznaky jsou přípustné jen v malém rozsahu na hrudi a na prstech. V některých případech je na středu hřbetu více nebo méně dobře vyjádřený tmavý »úhoří pruh«. Psi s vysloveně červenožlutým »pálením« mohou obdržet nanejvýš známku »dobrý«. Hnědé pálení je těžká vada.

VÝŠKA A HMOTNOST :

Kohoutková výška: Psi: 59 až 70 cm (ideální míry: 62 - 67 cm),

Feny: 57 až 65 cm (ideální míry: 59 - 63 cm).

Hmotnost: Psi: cca 30 až 40 kg

Feny: cca 25 až 35 kg.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou.

TĚŽKÉ VADY:

- Výrazné odchylky typu. Netypický pohlavní výraz.
- Hrubé odchylky velikosti a proporcí.
- Lebka obličejové části hlavy: hrubé odchylky – například příliš silně vyvinuté pysky nebo špičatá tlama.
- Čelisti a zuby: chybění více než dvou PM1 nebo M3.
- Oči: lehké, především lehké a jednostranné vady očních víček.
- Visící uši: vysloveně krátké nebo dlouhé, nestočené.
- Volná kůže na krku (lalok). Hrubé odchylky ve formě a osvalení.
- Hřbet: výrazně propadlý nebo kapří hřbet. Přestavěnost.
- Hrud', břicho: sudovitý hrudník, nedostatečná hloubka nebo délka hrudníku. Vtažené břicho.
- Hrubé anomálie postoje – například chybné zaúhlení, ven vytočené lokty, otevřené tlapy.
- Silně sudovitý postoj nebo kravský postoj.
- Špatný pohyb v jednotlivých druzích chodů, také nedostatečně vpřed dosahující tlapy nebo chybějící posuv zezadu, mimochod.
- Hrubé nedostatky – například příliš jemná nebo příliš hrubá kůže.
- Přejechy mezi variantami srsti stanovenými standardem.
- Chybějící osrstění břicha a uší (kožené uši). Rozšířená zvlněná srst u krátkosrsté variety. Vysloveně kudrnaté nebo nedostatečné osrstění u dlouhosrsté variety.
- Odchylky od odstínů šedé – například nažloutlá nebo nahnědlá. Hnědé pálení.
- Silné odchylky velikosti nebo hmotnosti (například více než 2 cm kohoutkové výšky).
- Ostatní hrubé nedostatky.
- Lehké nedostatky povahy.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Absolutně netypičtí jedinci, především těžkopádní nebo slabí.
- Absolutně chybné proporce.
- Absolutně netypická mozkovna například podobná buldokovi.
- Lebka obličejové části hlavy: absolutně netypická například v důsledku proláklého hřbetu nosu.
- Čelisti a zuby: předkus, podkus, chybění dalších zubů.
- Oči: entropium, ektropium.
- Visící uši: absolutně netypické, například odstávající.
- Vysloveně silný lalok.
- Hřbet: silně propadlý nebo kapří hřbet. Silná přestavěnost.
- Hrud', břicho: hrudník vysloveně sudovitý nebo znetvořený.
- Běhy rachitické nebo znetvořené.
- Chronické kulhání.
- Vysloveně poškozený pohyb.
- Znetvoření a defekty kůže.
- Částečná nebo úplná lysivost.
- Barva jiná než šedá. Výrazné hnědé pálení. Bílé odznaky mimo odznaků na hrudi a tlapách.
- Vysloveně přehnaná nebo nedostatečná velikost.
- Ostatní vývojové vady. Nemoci, u nichž je třeba předpokládat dědičnost (například epilepsie).
- Nedostatky povahy – například plachost nebo bojácnost.

Tento souhrn samozřejmě nemůže obsahovat všechny vyskytující se vady, je třeba považovat jen za příklady.

Pozn.: psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.